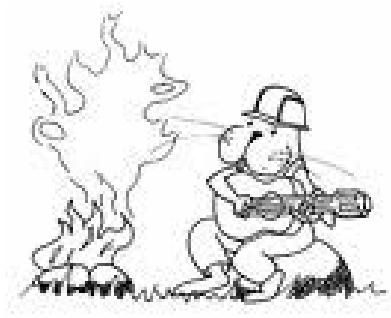

Bever jaarverslag 2020

Speciale editie

*Een jaar om nooit te vergeten.
Een jaar waar alles anders is.
Een jaar anders vereeuwigd.*

Wat een jaar!

Dit was een jaar dat ons nog lang zal heugen, dat is één ding dat zeker is. Er zijn zoveel bijzondere dingen gebeurd, er kan een heel boekwerk geschreven worden. De rode draad is onmiskenbaar, scouting is een geweldige plek om samen alles uit de dag halen en te genieten van wat de wereld te bieden heeft.

Dat bleek ook maar weer na de eerste lockdown, toen er weer een kolonie stuiterende bevers over het terrein raasde, opzoek naar vrijheid en ruimte. Het was wel in een ander jasje. Je mocht de leiding niet knuffelen en zij zongen ook niet mee met het beverlied. O ja, hoe ging dat openingslied ook alweer? Wij zijn de bevers!! We ... "hé vlinder" ... dit lied, klonk het in canon. Al snel kon er daarna steeds meer, je mocht weer naar binnen om te knutselen en afstand houden met de leiding hoefde ook niet meer. Hoera! Eindelijk kunnen we weer makkelijk de leiding plagen, dachten de bevers.

Het was zeker een jaar vol verrassingen. Een leuke verrassing was dat de opkomsten doorgingen in de zomervakantie. Dat is nog niet eerder vertoond! Een kampvuurtje stoken in de zomervakantie, wie wil dat nou niet!

Na de zomervakantie werd er van alles uit de kast gehaald om de opkomsten zo uitbundig mogelijk te maken. Zo, ook het piepschuim. Toen deze platen naar de tafel gebracht werden stootte deze platen met veel gepiep en rond dwarrelende bolletjes tegen elkaar aan. Een nieuwe idee was geboren, een piepschuim party! Verder was er ook een extra lange beveropkomst, als vervanging voor het kampje dat er dit jaar niet inzat. En was het weer griezelen in het traditionele spookhuis met Halloween.

Na dit geweldige spookhuis werd het weer de hoogste tijd om te innoveren, de tweede golf zorgde voor zijn beperkingen. De opkomsten moesten weer zoveel mogelijk buiten zijn en binnen moest het goed geventileerd worden. Maar het is winter!! Geen probleem! Elke week verplicht een kampvuurtje maken om je aan op te warmen is echt "heel vervelend".

Een paar nieuwe bevers wilden ook nog hééél graag geïnstalleerd worden, maar de ouders mochten helaas niet blijven kijken. Om de ouders toch mee te laten kijken hebben we een livestream naar Facebook gemaakt. En dat werkte super goed! Achteraf besef je als leiding pas echt wat je gedaan hebt, met maximaal 2 leiding een aantal kinderen installeren en daarbij ook de (andere) corona -maatregelen in acht te nemen, tijdens een spannende sinterklaas periode, terwijl de hele wereld mee kan kijken. Dan besef je dat scouting niet alleen erg leuk is en zorgt voor sociale contacten, maar ook heel erg leerzaam is. En dat je hier trots op kan zijn!

Ook op het hele afgelopen jaar kunnen we trots zijn. Bij lange na zijn alle aanpassingen en bijzonderheden niet genoemd, het zijn er ook zoveel. Daarom ik wil iedereen bedanken voor zijn inzet, flexibiliteit en vriendelijkheid. Ik kijk uit naar het komende jaar, waar we langzaam maar zeker corona achter ons laten en een enorm feest gaan bouwen!!

Met een vriendelijk knallende groet
Professor Plof

Let's party Hardy met een PIEPSCHUIMPARTY!

Na een lange zomer is de herfst nu toch echt begonnen, de hele week al regen met voor vandaag nog meer regen op de planning.

Negen bevers zijn er, negen bevers die al de hele week binnen zitten en nu eindelijk zich kunnen laten gaan. De beverdolheid slaat toe. De piepschuim platen van de (gesloopte) vlotten liggen voor het grijpen. In een onbewaakt ogenblik worden ze gepakt en een waar piepschuim gevecht ontstaat. Welke plaat is het sterkste? De leiding staat erbij en keek ernaar.

Bever tegen bever, plaat tegen plaat. De leiding kan de verleiding niet meer weerstaan en doet vrolijk mee. Terwijl Rozemarijn en Plof de strijd aangaan, gaat Keet samen met een paar bevers een beetje knutselen.

Om de beurt glipt de leiding naar buiten om even op adem te komen van de beverdolheid. Bij binnenkomst is de ramp als snel te merken met piepschuim in de hal en onder de deur door in het leidinghok.

Naar mate de beverdolheid voortduurt komt ook de creativiteit naar boven drijven. Het idee om een kartonrol door het piepschuim te slaan met een reuze hamer mondt uit in het "blind" slaan op piepschuim om het nog kleiner te krijgen. De stukken worden gespietst op takken of kapot geslagen op het eigen hoofd.

Na een uur aan razen wordt er toch maar geopend om het eerder bedachte programma maar uit te voeren. De ravage die is achter gelaten, wordt aan het eind van de opkomst door de leiding opgeruimd, dit kost een goed uur, maar het clubhuis heeft er lang niet zo schoon bij gelegen.

Bloeiende groeten,
Rozemarijn

Sinterklaas opkomst

Op 5 december vonden de bevers een brief van Malle Pietje aan het hek. Daarin stond dat hij erg druk was met het optuigen van de kerstboom en hij kon de zwarte lampjes niet vinden! Daarom had hij vanochtend alvast de zakken gebracht.

Het gekke was dat we maar één zak hadden gevonden! De bevers vlogen over het terrein, opzoek naar die ene missende zak. Maar die was nergens te vinden. Nou ja, misschien had hij de inhoud van de zakken bij elkaar gedaan.

Dus het was tijd om een groepsspel te doen. Professor Plof had een estafette bedacht waarbij je "cadeautjes" in een schoorsteen moest gooien. In de tussentijd gingen Sterre en Rozemarijn een knappend kampvuurtje maken. Dat was heerlijk warm op deze koude dag.

Daarna was het tijd om de kruidnoten te eten die in de zak van Malle Pietje zaten. Professor Plof vertelde daarbij dat de leiding iets nieuws wilde proberen, kruidnoten bakken boven het kampvuur. Nou ja, dit was al een paar keer geprobeerd met een pan op het kampvuur, maar dan werden de kruidnoten aan de buitenkant al zwart terwijl de binnenkant nog rauw was. Dit keer willen we de kruidnoten in een metalen mandje boven het vuur houden, net zoals we popcorn poffen. Maar toen we dit probeerde werd het een gruwelijk zootje, door het draaien van het mandje zat het deeg echt overal! In ieder geval werd het nu wel gelijkmatiger gaar. De vraag was nu vooral, hoe krijg je jouw "pepernoot" uit het gaas. Maar niet getreurd, er was nog een idee. Als we marshmallows roosteren of broodjes bakken dan doen we die op een stok, waarom doen we de pepernoten niet op die manier "bakken"? En wat blijkt, op deze manier krijg je hele mooie pepernoten. Nou ja, ze zien er meer uit als een lange donut, maar ze zijn wel super lekker! En wie zegt er nou nee tegen een extra grote pepernoot!

Vervolgens was het tijd om te drinken en een extra rondje kruidnoten van Malle Pietje. Nou ja, eigenlijk werden ze vooral bewaard in zakken en bekertjes. De meeste bevers konden geen "kruidnoot" meer zeggen.

Toen, ineens ging de telefoon van Sterre. Er werd gebeld met een onbekend nummer. Sterre nam voor de zekerheid maar op, en wat bleek? Sinterklaas belde! Wat leuk en spannend! Elke bever heeft even met sinterklaas gesproken over wat ze afgelopen tijd beleefd hebben en wat ze goed konden.

Nu we sinterklaas toch spraken hebben we ook gevraagd of Sint wist hoe het met de twee zakken van Malle Pietje zat. Sinterklaas vertelde ons dat Malle Pietje inderdaad met twee zakken op pad was gegaan. Dus die andere zak moet ergens zijn. (En zoef, weg waren de bevers). Toen de bevers zich weer verzameld hadden vroegen we of Sinterklaas wist waar de zak ligt. Dat wist Sint niet, maar hij rade ons aan om in het kanohok te kijken. Daar hadden we al gekeken, maar hoppa, in een mum van tijd was het kanohok gevuld met bevers. En jahoor! Daar lag dan toch die tweede zak. We zijn er elke keer onder door gelopen! En kijk nou, hij is gevuld met cadeautjes, wauw! Gauw terug naar de krukjes waar we ze mochten uitpak ken. DANK U SINTERKLAASJE!

Mini kampje

In het weekend van 10 oktober was het feest extra groot, de bevers hebben een mini kampje!

De dag begon met het installeren van een paar nieuwe bevers. Om aan hen das ring te komen moesten ze tussen 2 zeilen door kruipen. Dat bewoog ook nog, als verrassing waren er twee in de weg liggende bevers. Toen ze bij Keet aankwamen konden ze in hen das ring uit een emmer halen. Je kon niet zien wat er nog meer in zat, maar het plakte ontzettend.

Na het installeren was het even vrije tijd. En werd het langzaam tijd voor de broodjes knakworst, jammie! Limonade hoort er natuurlijk ook bij. Maar dan moet je niet tegen Plof zeggen dat je dorst hebt, dan vult hij je beker tot aan het randje! En natuurlijk hoorde je dan in een mum van tijd alle bevers over het randje van hen beker slurpen.

Daarna was het tijd voor een foto speurtocht. In twee groepjes gingen de bevers opzoek naar een aantal foto's van bijvoorbeeld borden, bruggen en struiken. Onderweg kwamen ze Plof en Keet tegen. Door groepsopdrachtjes te doen kon je punten scoren, welke dieren horen bij welke staarten/ogen/poten? Of hoe heten deze "ouderwetse" koekjes? Geen idee? Misschien weet je het wel als je ze proeft! Één ding bleek wel, het benoemen van de koekjes was erg lastig!

In de loop van de middag verslechterde het weer. Steeds vaker viel er een klein buitje. Gelukkig waren er in de omgeving genoeg plekjes om te schuilen. Aan het einde van de middag brak er één hele grote regen bui uit. Het kwam met bakken uit de hemel! Beide groepen eindigde daardoor bij de laatste post van professor Plof. Hier kwam Keet met haar auto naar toe, een goede schuilplek was hard nodig. Uiteindelijk eindigde de opkomst ook in de gezellige en propvolle auto. De eind bestemming hebben de bevers niet gehaald. Maar dit was wel een indrukwekkend avontuur!

Een drijf natte groet, Professor Plof

Onderhoud Strekkade

Naast de opkomsten wordt het clubhuis en het omliggende terrein onderhouden. Dit jaar is er veel werk verzet. Zo zijn de lichtbalken onder handen genomen, is er een oude metalen "kast" door Rozemarijn in stukken geslepen en afgevoerd, heeft Jacalade keuken onderhanden genomen, is het grasveld flink opgeknapt en is de "iglo hut" van levende paastakken verder uitgebouwd. Er is nog veel meer gedaan, het is te veel om op te noemen. Een aantal sappige details van een paar bijzondere projecten willen we niet achter houden.

De strijd tegen het onkruid ging dit jaar onvermoeid door. Door een aantal uitgevallen opkomsten werd de inzet zelfs verhoogd. Na jaren lang strijden hebben Rozemarijn en Plof nu eindelijk duidelijk terrein gewonnen op het onkruid. Het veldje naast het kano hok stond vol met riet en prikkelende planten. En als je even niet oplette raakte je verstrikt in het klimop of struikelde je over een boomstronk. Maar dat is nu grotendeels omgetoverd in een grasveldje. Aan de andere kant van het pad werd ook een grote overwinning behaald. De eerder neer gehaalde tak, dat op zich al een boom was, werd naar de grond gehaald. Zodat ook hier de strijd tegen het onkruid opgenomen kon worden. Na flink geploeter was het terrein weer prima toegankelijk.

Tenminste een gedeelte van dit terrein, naast de kampvuur kuil, wordt zo te zien regelmatig overspoeld met golven. Deze golven nemen drab mee, waar half rottende bladeren inzitten. Het laatste stukje van het terrein is dus meer een stinkend moeras dat hoog nodig opgehoogd moet worden. Maar in de drab ligt een gaas dat vast gehouden wordt door een boom. Het beste zou zijn om dit gaas te verwijderen voordat het terrein opgehoogd wordt. Maar hoe doe je dat? De onderkant ligt onder de waterspiegel, dat is niet zo gek met goed gevulde plas op 1 meter afstand. Leeg hozen werkt niet, het gaas ligt op een soort grindlaag. En blind knippen is ook geen optie, met al die wortels en steentjes die de schaar beschadigen. Plof heeft daarom met een lading palen en boomstronken een bouwwerk gemaakt om het gaas om hoog te wrikken. En uiteindelijk, gedurende paar dagen ploeteren, met stinkende handen en schoenen en met veel getrek, verbuig en geknip kwam het gaas langzaam maar zeker omhoog en werd het langzaam maar zeker kleiner en kleiner. Tot dat met veel gekraak en een uitbundige vreugde kreet het laatste overgebleven stuk uit de grond getrokken werd. De strijd met het gaas werd die dag beslist, de strijd tegen de overspoelende golven was daarmee begonnen. Bij aanvang van de kerstvakantie was het uitgespoelde gat ongeveer twee meter lang, ander halve meter breed en "zandzak hoogte" diep. De oeverbescherming bestaat uit een muur van zandzakken, boomstammen, planken en stenen en pollen gras om de "vijver" op te vullen. De strijd tegen de plas is dus nog niet gewonnen, maar we zijn zeker niet van plan om het terrein onder te laten lopen! In tegendeel, er worden plannen gesmeed om het water terug te dringen. Wij Hollanders laten ons niet zo makkelijk kennen!

De steiger is dit jaar ook flink onderhanden genomen. Door weer en wind waren twee verticale palen, een aantal meter langsliggers en aantal steigerplanken aangetast. En deze moesten vervangen worden. Dus als eerste moesten de rotte en half verroeste onderdelen van de steiger 'gesloopt' worden. Maar hoe hei je de twee palen in de grond? Geen probleem, wij Trompers rammen die palen er wel even in! En na wat voorboren en schroeven is de steiger weer klaar voor gebruik!

Komend jaar staat er veel op het programma. Zo zullen de lampen in de gang en een aantal rottende planken aan de achterkant van het clubhuis vervangen worden en zal de strijd tegen het onkruid onverbiddelijk door gaan.

